

(המשך מעמוד 21)

עשוי להיות כבד במיוחד, כי הפעם הכוונה היא לחסוך במטבע-חזק - לא סתם להכניס לאוצר ממטבע ישראלי, שניתן, אחרי הכל, במיקרה הצורך, גם להדפיסו.

מטרה דומה תושג על-ידי פיתוח הלירה הישראלית, ומסודות כספיים בינלאומיים מסויימים לוחצים בכיוון זה על ממשלת ישראל. אולם מכיון שהפיתוח מכביד גם על הממשלה - בגלל ההתחייבויות הרבות שלה הצמודות למטבע-חזק - וכיוון שאין לומר שהפיתוח הקודמים השיגו את המטרה, אין עוד לדעת על מה הוחלט. ייתכן מאוד שיוחלט, כסיגנון חצוי תה ונחצי קפה, על שני הדברים גם יחד.

צעדים

חמורים

הגדלת מס-הכנסה ו/או מילוח-חזר בה - בעיקר על-מנת להקטין את כמות הכסף שבידי הציבור. על-ידי כך יוקטן הביקוש למוצרי-היבוא היקרים, ובנוסף גם ירוקנו ביד שמאל כספי-עובדים, שיתמלאו - קצת - מתוספות השכר של 1970, שהובטחו כבר למעשה.

יוגבר הפיקוח על מטבע-חזק. יקשה על אזרחי ישראל לקבל הקצבות כמזומן לנסיעות ולמסרות אחרות. קצת בות אלה ניתנות היום בצורה חופשית למדי, אגב - הדבר יגרום כימעט אוטו-מאטית להברחות מטבע ולעלייה בשער של הדולר השחור.

יוצמץ האשראי ליבואנים, שיצרכו לשלם עבור סחורותיהם כמזומן, זמן ניכר לפני שתגיענה ארצה. הדבר יקטין את המלאי, יקשה על רכישת מוצרי-חזק ויצמצם, כך מקווים, את הצריכה של מוצרים אלה.

ייעשה ניסיון להגביר את הייצוא, גם על-ידי הטבות שונות. כיום, במצב של תעסיקה מלאה, קורה שהזמנות יוצאו אינן מתמלאות מחוסר עובדים.

נסיונות

אנגליים

דבר עשוי להתבצע על-ידי הנהגת מס משכורת על מיפעלי שירותים כגון חנויות, בעלי-מלאכה, עורכי-דין ועוד. כל מעסיק ישלם מס בהתאם למשכורות שישלם.

דבר זה נוסה כבר באנגליה, אולם לא גרם שם לנהירה המקוה לתעשיות הייצוא. הסיבה: ההתייקרות הועברה ברובה ללקוחות של מיפעלי השירותים.

כן התפתחה שם תופעה ליל עבודה שחורה, דהיינו עבודה שלא דיווחו עליה לשליטנות המס. המדובר כאן בעיקר בעובדים שעסקו במיפעלי-שירותים בשעות הנוספות, מחוץ למיסגרת עבודתם הגלויה והרשמית.

אין כל ספק שגם המשק הישראלי יסגל לעצמו בפהירות את דרכי ההתחמקות האלו ממס.

הגדלת תפוקת הנפט. זוהי למעשה תקוותה הגדולה ביותר של הממשלה, אך אפילו אם יתאפשר הדבר מבחינה מדינית ובטיחותית, לא תהיה לכך כל השפעה על המשק בשנת 1970.

הפיתרון

הנכון

תכן שכד האמצעים האלה יסייעו לצמצם את הפער בין ההכנסות לבין ההוצאות ב-350 מיליון דולר לשנה. מה שברור הוא שהם ימירו את חייהם של מרבית אזרחי ישראל, לא ייצרו אקלים נוח לקליטת העולים, שיגאל אלון מקוה למשכמ.

אפשר היה, כמובן, להפנות את המרץ והכישרון המושקע עתה באוצר ובמקומות אחרים גם בכיוון אחר: למשל, בייתוח מצבנו המדיני ובאיתור דרכים להשיג את השלום. דבר זה היה פותר את הבעייה פיתרון-יסודי הרבה יותר. אולם

של הזמר, וערכה:

אולם ההצלחה לא האירה לו פנים. הוא חזר לפאריס, ובכמה להיטים, כמו השיר התורכי איצ'קידרה ומוסספה, קנה את עולמו. הוא הפך לכוכב קולנוע מבוקש, הריסע בסרטים לצידם של בריגיט בארדו וריאדי קונסטנטיין.

לפני שנתיים הגיע לשיא הצלחתו: הוא קיבל את תפקיד סגנו פנשה במחזמר איש-למאנשה, לצידו של ז'אק ברל בתפקיד דון קישוט, שהוצג באולימפיה בפאריס.

הצלחתם המשותפת של מורנו וברל הייתה כה גדולה, שבתום עשרה חודשי-הצגה התכוננו להעבירה לארצות-הברית וליציגה שם בצרפתית. לפני היציאה לארצות-הברית ניתנו למורנו 15 ימי חופשה. הוא הגיע לארץ כדי לבקר את אמו, רוזה

דריו מורנו

במלאות שנה למותו

קבוצה קטנה של אנשים סבבה ה' שבוע את המצבה הכפולה בבית-הקברות בבתים. הם הסירו את פרוכת הקטן פה השחורה שכיסתה את המצבות וצ' שייש התגלו אותיות המתכת הברזלית.

אחרי-כך פרשו מפה לכה על הקבר ו' הניחו עליה סעודה, מ' מלחיה ופלפליה, ענבים, זיתים, אשר סיים הרב את סני' ובקבוק ע' רחמים, מחו הסובבים את לת 'א' דמעותיהם, והטיבו את ליבם ב' הג' של המצבה.

כי זהו מיינהגם של יהודי תורכיה: גבר שהלך לעולמו בהיותו רווק, מבלי שגשא אשה מימיו, יביאו לו מיצרכים אל קברו ויערכו סעודה סביב מצבתו. אם לא זכה

סעודה על קברו של דריו

שאלו, ובתום עשרה ימי ביקור נסע לאזור מיר כדי לבלות שם את חמשת ימי חופ' שתו הנותנים.

כיום האחרון לשהותו באיזמיר ערכו אמני תורכיה ובדרניה מסיבה לכבודו. לי' מחרת, בשבע בבוקר, היה צריך להמריא לפאריס. אולם הוא התעורר מאוחר, הגיע לנמל התעופה ברגע שהחל המסוס בו צמד להמריא. דריו התרגז. כעבור דקות אחדות חש ברע. העבירוהו באמבולנס לבית-חזר לים. אולם בדרך איל הדלק באמבולנס. עד שהגיע אמבולנס אחר, כבר נפח דריו את נשמתו.

בני משפחתו של דריו מספרים כי ב' חייו ניצל ממות כמה פעמים. פעם אחת שהה בעיר אנאדיר במרוקו, בעת שהתחזר לל בה הרעש הגדול. הוא יצא מפתח בית' מלוגו טלפן לאמרגנו בפאריס. כשחזר, לא היה בית-המלון קיים יותר. בפעם אחרת, כך מספרים קרוביו, הורעל באיזמיר, שכב 20 יום ללא הכרה, אך הצליח להתאושש ולהחלים.

ארוחה על המצבה

הזמר דריו ואמו פרושה ארוחה, כמנהג יהודי תורכיה, הסועדים על קבר גבר שמת רווק.

לסעודה משפחתית בחייו, יזכה בה במוות. בתום טכס גילוי-המצבה התסורו המסובים לבתיהם כשליבם מלא מרירות. מלבד רני משפחה וכמה מכרים, לא בא איש, לא מי' אמני ישראל ולא מקהלם, לחלוק כבוד לי' זמר שהלהיב מיליונים ברחבי תבל.

ספק אם מישהו מן העוברים על פני המצבה בבית-הקברות בבתים היה מנחש כי מתחת למצבה הנושאת את השם

לב על הקבר

זר פרחים בצורת לב, מניחה על קברם של דריו ומורנו ואמו בת משפחה חבושת כיפה. הבד השחור מכסה את המצבה לפני גילוייה. על קברו של דריו: ספר שחור טבדפיו חרות: "זכרך לא ימוש מלבנו לנצח."

להקים לו מצבה מפוארת באיזמיר. רבבות אנשים צעדו אחרי אורנו בתורכיה, כש' הובא לקבורה באיזמיר. אולם אמו הישישה עמדה על כך שבנה יקבר בישראל. לפני שנה הובא לקבורה בארץ. כעבור שלושה חודשים נפטרה גם האם, נקברה ליד קברו של דריו.

כדי לקיים בכל זאת את רצונו של דריו להיקבר באיזמיר ולא לבטל את רצון אמו, הביא הסנסול התורכי בישראל שם אדמה לבני דריו ארוגטה בן מורנו, טמונות עצי מותיו של דריו מורנו, הזמר היהודי יליד תורכיה, שהגיע לפיסגת ההצלחה של זמר. דריו נולד לפני 47 שנים באיזמיר. כש' היה בן שנתיים, נהרג אביו הסוחר בתאר' נה. דריו עצמו נשלח ללמוד בבית הכפר התיכון אליאנס, וכשסיים את לימודיו שם, כבר היה זמר יודע ברחבי אירופה. כאשר עלתה משפחתו מאיזמיר לישראל, בא גם דריו לארץ, ניסה לבסס את

